

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 2 września 2020 roku w części w której Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. oraz orzeczonych kosztów postępowania w tej części.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Pokrzywdzony P. S. wspólnie z żoną pokrzywdzoną A. S. są właścicielami działek rolnych o nr 106/3 i 99 położonych w miejscowości D..

P. S. na w/w działkach, a przy granicy działek rolnych nr (...), które należą do obwinionego A. P. (1), umieścił pastucha. Ten pastuch składał się z kilkudziesięciu drewnianych palików, po których był rozciągnięty drut metalowy, a na każdym takim paliku znajdował się izolator. Przez ten drut płynął prąd. Ten pastuch został umieszczony przy granicy w/w działek rolnych w związku z tym, że P. S. wypasał na swoich działkach krowy i nie chciał, aby te krowy zrobiły szkody w sąsiednich działkach. Kiedy P. S. nabywał w/w działkę rolną o nr 106/3 kilka lat przed w/w zdarzeniem to granice pomiędzy działkami należącymi również do obwinionego zostały tam wytyczone przez geodetę. Obwiniony wówczas nic nie mówił, na temat tak ustalonej granicy. Strony są w konflikcie.

(d: zezn. św. P. S. k. 95-96)

Obwiniony przyznał, iż w okresie czasu pomiędzy godziną 18.00 dnia 14 sierpnia 2018 roku a godziną 15.00 dnia 16 sierpnia 2018 roku ciągnikiem rolniczym wraz z pługami wykonywał orkę na w/w działkach rolnych, tj. nr 100/5, 100/2 i (...).

(d: wyj. obw. A. P. k. 87)

P. S. w dniu 14 sierpnia 2018 roku w godzinach popołudniowych znajdował się na swojej działce rolnej, gdzie siał kukurydzę. Działka ta znajdowała się nieopodal miejsca, gdzie obwiniony wykonywał orkę na w/w działkach. P. S. widział, że obwiniony podczas tej orki traktorem rolniczym najeżdżał na te paliki drewniane, umiejscowione na działkach rolnych nr (...) własności P. S. i jego żony A. S., a przy granicy działek rolnych nr (...), a które wskutek tego najeżdżania zostały przyorane. Również niektóre z tych palików w wyniku tej orki przez obwinionego wypadały i w wyniku tych czynności zostały złamane. Również zniszczeniu uległ metalowy drut, połączony pomiędzy tymi palikami drewnianymi, który owijał się obwinionemu podczas tej orki wokół kółka podporowego przy pługu. P. S. znając jakim konfliktowym człowiekiem jest obwiniony nie zwracał mu wówczas uwagi. Również B. F. i Z. S. widziały jak obwiniony niszczył tego pastucha w w/w okolicznościach.

(d: zezn. św. P. S. k. 95-96, zezn. św. B. F. k. 96-97, zezn. św. Z. S. k. 97, protokół oględzin k. 13, płyta k. 92, dokumentacja k. 11, 50, zdjęcia k. 21, 22, 23, 24, 84, 85, 109, 110, 111)

Następnego dnia, tj. 15 sierpnia 2018 roku P. S. poszedł na swoje działki i poprawił te paliki drewniane, aby móc tam puścić krowy. Przy czym już następnego dnia, tj. 16 sierpnia 2018 roku jak pokrzywdzony siał jęczmień i był w pobliżu w/w działek należących do obwinionego, na których A. P. (1) w dalszym ciągu wykonywał orkę traktorem rolniczym to widział, że obwiniony ponownie podczas wykonywania tej orki ciągnikiem rolniczym, przyorywał i jak również w wyniku tej czynności wyrывał te paliki drewniane. Także znajdujący się pomiędzy tymi palikami drut ulegał zniszczeniu, jak poprzednio. A. P. (1) swoim zachowaniem spowodował straty o łącznej wartości 508,6 złotych na szkodę P. S. i A. S..

(d: zezn. św. P. S. k. 95-96, protokół oględzin k. 13, płyta k. 92, dokumentacja k. 50, zdjęcia k. 21, 22, 23, 24, 84, 85, 109, 110, 111)

P. S. w takich okolicznościach zadzwonił na Policję, informując o zachowaniu sąsiada. Na miejsce interwencji przybyli funkcjonariusze policji M. S. i S. S.. W/w policjanci widzieli na miejscu zdarzenia, że paliki drewniane i drut zostały uszkodzone w takich okolicznościach na jakie wskazywał sam pokrzywdzony, a więc musiały zostać uszkodzone przede wszystkim w wyniku przyorania.

(d: zezn. św. M. S. k. 112, zezn. św. S. S. k. 112-113)

Obwiniony A. P. (1) ma 55 lat. Jest rolnikiem, posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 12 hektarów. Na utrzymaniu ma 1 dziecko. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo.

(d: dane osobopoznawcze k. 86)

Obwiniony A. P. (1) słuchany w postępowaniu wyjaśniającym nie przyznał się do popełnienia wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. Podał, że nie zniszczył pastucha wykonanego z drewnianych palików z izolatorami połączonych metalowym przewodem, a w jego ocenie dokonał tych uszkodzeń sam P. S., który chce teraz, aby on poniósł winę za ten czyn. Wyjaśnił, że gdy przyjechał na swoje pole to na jego gruncie leżały już paliki od strony południowej i jak również od strony zachodniej. Drewniane paliki były rozrzucone na jego gruncie w odległości mniej więcej od 5 do 10 metrów od granicy i również kawałki druta były rozciągnięte po jego gruncie. Zanim rozpoczął orkę, pozbierał te drewniane paliki i położył na gruncie P. S.. Ponieważ padał deszcz to musiał odjechać z pola i przyjechał tam następnego dnia. Następnego dnia ponownie zauważył, że wyrwane paliki drewniane leżały porozrzucone na jego gruncie i po ich pozbieraniu, zaczął orkę. Kiedy ponownie znajdował się na drugiej części działki to ponownie w/w paliki drewniane zostały przerzucone na jego stronę.

Słuchany na rozprawie ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 124 § 1 k.w. i podał, że na przedłożonym mu zdjęciu widać, iż ten palik był wyrwany i rzucony na jego działkę i co prawda w okresie od dnia 14 sierpnia 2018 roku do dnia 16 sierpnia 2018 roku wykonywał orkę ciągnikiem rolniczym na przedmiotowych działkach to jednak to nie on zniszczył te drewniane paliki należące do pokrzywdzonych.

Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego A. P. (1) w kwestii najistotniejszej jako niewiarygodne, bowiem pozostają one w sprzeczności z zebraniem materiałem dowodowym, który bezspornie potwierdza, iż obwiniony swoim zachowaniem zrealizował znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. Nie ulega przecież wątpliwości, iż sam obwiniony przyznał, że w inkryminowanym okresie wykonywał orkę traktorem rolniczym na miejscu zdarzenia, zaś mając na uwadze zebrany materiał dowodowy w sprawie, w tym zeznania P. S., B. F., Z. S., funkcjonariuszy policji M. S. i S. S., a także zasady logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego nie można mieć wątpliwości, że sprawcą zniszczenia tego pastucha jest A. P. (1). Również same wyjaśnienia obwinionego są nielogiczne i nieprzekonywujące, bo przecież trudno uznać, aby pokrzywdzony P. S. miał niszczyć własnego pastucha składającego się z kilkudziesięciu drewnianych palików, tylko w tym celu, aby rzekomo zaszkodzić nielubianej osobie. Przy czym co istotne, obwiniony nie wziął pod uwagę faktu, że przede wszystkim funkcjonariusze policji M. S. i S. S., a więc osoby niezaangażowane w konflikt sąsiedzki, którzy byli na miejscu zdarzenia, bezpośrednio po fakcie, potwierdzają zeznania pokrzywdzonego co do okoliczności uszkodzeń tego pastucha, o czym będzie poniżej.

Dał Sąd wiarę zeznaniom P. S.. Jego zeznania są spójne, jasne, logiczne i korespondują ze sobą. Pokrzywdzony widział bowiem zachowanie obwinionego, przy czym po zauważeniu zniszczeń dokonanych przez obwinionego w dniu 14 sierpnia 2018 roku nie dzwonił jeszcze na Policję. Dopiero ponowne zniszczenie tego pastucha wykonanego z drewnianych palików z izolatorami połączonych metalowym przewodem przez A. P. (1) w dniu 16 sierpnia 2018 roku spowodowało, że w końcu zawiadomił Policję o zachowaniu sąsiada. Również co istotne okoliczności w jakich doszło do uszkodzenia tych drewnianych palików przez obwinionego, a wskazywane przez pokrzywdzonego znajdują oparcie przede wszystkim w depozycjach funkcjonariuszy policji M. S. i S. S.. Otóż w/w policjanci przebywając na miejscu interwencji widzieli, że przede wszystkim niektóre z tych palików drewnianych, które leżały przy wspólnej granicy skonfliktowanych stron, zostały właśnie uszkodzone w wyniku przyorania. Zatem depozycje tych funkcjonariuszy policji potwierdzają, że do uszkodzeń tych palików musiało dojść w takich okolicznościach na jakie wskazuje P. S.,

tj. podczas orki ciągnikiem rolniczym, zaś mając na uwadze również wyjaśnienia obwinionego, który przyznał, że faktycznie orał w tym czasie na tych działkach rolnych traktorem rolniczym, tj. o nr 100/5, 100/2 i (...), a więc nie można mieć wątpliwości, że sprawcą tych uszkodzeń jest obwiniony.

Zeznania B. F. i Z. S., które widziały przede wszystkim jak w dniu 14 sierpnia 2018 roku kierujący traktorem rolniczym obwiniony podczas orki na przedmiotowych działkach dokonuje zniszczenia w/w pastucha również nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności. Również wiedząc jakim konfliktowym człowiekiem jest obwiniony, nie chciały mu zwracać uwagi na jego zachowanie z tego dnia. Sąd wziął pod uwagę, iż świadkowie to osoby najbliższe dla P. S. jednakże zeznania w/w świadków są jasne i logiczne oraz znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, tj. w zeznaniach osób, które nie są zaangażowani w istniejący konflikt.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania funkcjonariuszy policji M. S. i S. S.. Nie są oni stroną istniejącego konfliktu, ani nie są w niego zaangażowani. W związku z tym nie mają więc żadnego interesu, aby składać stronnice zeznania na korzyść którejś ze stron. W/w świadkowie podejmowali interwencję w miejscu zdarzenia i widzieli dokonane uszkodzenia, o czym mowa była powyżej. Brak jest jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby podważać ich wiarygodność.

Zeznania świadka P. B., który jak sam przyznał jest skonfliktowany z pokrzywdzonym, a nie jest skonfliktowany z obwinionym i został wskazany przez A. P. (1) jako świadek zdarzenia wobec wyżej zebranego materiału dowodowego nie mogły posłużyć w najistotniejszej części do ustaleń faktycznych w sprawie.

Dokumentacja i jak również protokoły oraz zdjęcia zgromadzone w sprawie i dotyczące sprawstwa obwinionego co do czynu z art. 124 § 1 k.w. nie budzą wątpliwości, co do ich autentyczności i rzetelności. Ich treść jest jasna, a forma poprawna i Sąd dał im wiarę. Także wycena ze sklepu (...) (k.50) co do szkody spowodowanej zachowaniem obwinionego jest jak najbardziej wiarygodna i nie budzi wątpliwości co do wiarygodności.

Sąd zważył co następuje.

Obwiniony A. P. (1) swoim zachowaniem zrealizował znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w.

W tym miejscu należy wskazać, że w stosunku do obwinionego zastosowano przy zastosowaniu art. 2 § 1 k.w. treść art. 124 § 1 k.w. z daty czynu, jako względniejszą dla A. P. (3). Aktualnie bowiem czyn obwinionego stanowiłby przestępstwo, jednakże w trakcie jego popełnienia stanowił wykroczenie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało sprawstwo obwinionego A. P. (1), który w okresie czasu pomiędzy godziną 18:00 dnia 14 sierpnia 2018 roku a godziną 15:00 dnia 16 sierpnia 2018 roku w miejscowości D., gm. Jodłowa, pow. (...) wykonując prace rolne - orkę ciągnikiem rolniczym wraz z pługami zniszczył pastucha wykonanego z drewnianych palików z izolatorami połączonych metalowym przewodem, umiejscowionego na działkach rolnych nr (...) własności P. S. i jego żony A. S., a przy granicy działek rolnych nr (...), czym spowodował straty o wartości 508,6 zł na szkodę P. S. i A. S.. Na tak ustalony stan faktyczny wskazuje zebrany w sprawie i omówiony materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań P. S., B. F., Z. S., funkcjonariuszy policji M. S. i S. S., a także zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Co więcej sam obwiniony przyznał, iż w inkryminowanym okresie, na przedmiotowych działkach rolnych, tj. 100/5, 100/2 i 100/3, przy których był umieszczony pastuch wykonany z drewnianych palików z izolatorami połączonych metalowym przewodem, wykonywał orkę traktorem rolniczym. Przy czym, przede wszystkim zeznania P. S. co do okoliczności zniszczenia pastucha przez obwinionego znajdują oparcie w depozycjach funkcjonariuszy policji M. S. i S. S., którzy nie są przecież zaangażowani w istniejący konflikt pomiędzy stronami i będąc na miejscu interwencji widzieli, że większość drewnianych palików, która znajdowała się na granicy przedmiotowych działek została uszkodzona przede wszystkim w wyniku przyorania. Natomiast mając na uwadze pozostały materiał dowodowy w tym przyznanie się obwinionego, iż w inkryminowanym okresie orał ciągnikiem rolniczym na przedmiotowych działkach, nie można mieć zatem wątpliwości, że sprawcą tego czynu jest obwiniony A. P. (1). Obwiniony działał z zamiarem bezpośrednim, chciał popełnić czyn zabroniony.

Czyn obwinionego jest więc zawiniony. Obwiniony mógł się zachować zgodnie z nakazem normy prawnej i wykonując orkę ciągnikiem rolniczym wraz z pługami nie szkodzić swojemu sąsiadowi. Brak jest okoliczności wyłączających winę.

Stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego należy uznać za przeciętny. Niewątpliwie obwiniony działał z zamiarem bezpośrednim, jednak spowodowane straty jego zachowaniem były stosunkowo nieduże i wyniosły 508, 60 złotych na szkodę pokrzywdzonych.

Wymierzona obwinionemu kara 200 złotych grzywny jest sprawiedliwa i adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Orzeczona kara przyczyni się do kształtowania świadomości prawnej obwinionego. Powinien zdać sobie sprawę z naganności swego czynu i konieczności postępowania zgodnie z porządkiem prawnym. Orzeczona kara unaocznia obwinionemu, że popełnianie wykroczeń jest nieopłacalne oraz, że wiąże się z represją karną. Wymierzona obwinionemu kara spełni także swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd orzekł wobec obwinionego obowiązek naprawienia szkody, gdyż nie ma żadnego uzasadnienia, aby to pokrzywdzeni ponosili koszty niezgodnego z prawem zachowania obwinionego. Przy czym mając na uwadze zmianę przepisów, również przy zastosowaniu art. 2 § 1 k.w., Sąd zastosował również w tym zakresie przepis z daty czynu, jako korzystniejszy dla obwinionego.

Mając na uwadze, iż obwiniony ma gospodarstwo rolne o powierzchni 12 ha, uiszczenie przez niego kosztów postępowania w kwocie 50 złotych nie będzie w ocenie Sądu dla niego nadmierną dolegliwością finansową.